

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felölős szerkesztő és kiadó
Skríbanek Géza.

Egész évre 8 kor. félfévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitólér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Az aratás eredménye.

Az ország legnagyobb részében befejezést nyertek már az aratási munkálatok s két figyelemre méltó tanulsággal szolgálnak.

Az egyik az, hogy az aratás eredménye nem volt oly megdöbbentően rossz, mint azt hittük s az országos sajtó s a földművelésügyi miniszterium gazdasági tudósítói hirdették. Az eredmény igen sokkal jobb volt, mint vártuk. Az utolsó napokban támadt esőzések kitünő hatással voltak a fejlődés utolsó stádiumában levő veteményekre. Persze szó sem lehet arról, hogy megfelelő, vagy csak közepes eredménnyel állunk szemben. Bizony jóval alul maradt az a közepesen, de rossznak, vagy inségesnek azért éppenséggel nem mondható. Sehol Magyarországon nem volt olyan rossz a termés, hogy e miatt téli inségtől kellene tartani. Persze szűköskén lesz a nép a javakban, de távol attól, hogy nyomorognia, éheznie, tönkremennie kellene. Adassék hála az Istennek, hogy a nagy csapás, a melytől tartottunk, be nem következett. Sem a

törvényhatósági, sem az állami funkciók dolgában nem fog zavarral beállni, mert a legszükségesebbre meglesz a pénze a gazdának és a munkásnak.

A másik szembeötlő körülmény az, hogy sehol az országban nem volt aratási sztrájk. Ami apró zavargás vagy mozgolódás itt-ott előfordult, az jelentéktelen volt és hamarosan elsimult. Hasonló jelenségek minden aratás alkalmával szokták előadni magukat, a mi nem is csoda olyan időben, a mikor egyszerre lesz égető szükség milliónyi munkásnépre. Mikor még hire-hamva sem volt nálunk a szociáldemokráciának, akkor is előfordultak ilyen esetek. Pedig bizonyos oldalról ugyancsak meghúzták a vészharangokat s buzgón igyekeztek azon, hogy az országot egy nagy aratási sztrájkától való rettegéssel töltsék el. Kigyót, békát kiabáltak némely nagyságos urak a népre, azzal a czélzattal, hogy felizgassák egyes vidékek munkássága ellen a hatóságokat, hogy azok katonaságokkal, csendőrszronnyal őrködjének az aratás felett. Ugyilátszik, azoknak, a kik a vaklármat csinálták s a rémhi-

reket kolportálták, érdekükben állott az, hogy az arató munkásnép ellen uszítsák a hatóságokat s a rendelkezésükre álló fegyveres erőt. Érdekükben állott ez azért, nehogy a munkásoknak eszébe jusson magasabb bért vagy kedvezményeket kérni. Szociálista, sőt anarkista szinben tüntették fel a dolgozó népet, hogy az megfélemlítették s meg legyen akadályozva az alkudozás és a munka szabadságában. Mindenél ékebben bizonyítja ezt a rosszhiszemű szándékot, hogy dacára annak, hogy a hatóságok nem ültek fel a vaklármanak s csendőrséget, s katonaságot nem mozgósítottak az arató nép ellen, ez mégis csendben, becsülettel elvégezte a munkáját s aratási sztrájknak hire nyoma sem volt.

Ez a taktika a dolgozó munkásnép ellen a leghatározottabban elítélendő. A józan, becsületes, munkás magyar nép nem szolgált rá arra, hogy izgágának, szociálistának, anarkistának mondják. Hiszen még azok a földművesek is, a kik szociálistáknak mondják magukat, még ezek is első sorban munkás és magyar emberek, a kik vizet sem zavar-

T Á R C Z A.

A bögre.

— Irta: *Lyka Károly.* —

Nem tudjuk, miforma lehetett az ősember, bár koponyáját és kését temetetlen mennyiségben ássák ki a tudósok. A lelkét azonban nem lehetett eddig sehonnan napvilágra szállítani, holott az ember lélek nélkül igen csonka. Mit érzett vajjon őseim egyike ezelőtt negyven-ötven ezer esztendővel, amikor a népes családja körében kőbicskával szeletelte föl a masztodon-sonkát? Erről óvatosan hallgat Ranke és Klaatsch, mert e tárgy könnyen költői fecsegésbe csalogathatná az egzakt tudományt. E kapacitásokkal szemben talán nincs helyén a téma feszegetése, bár izgatón érdekes. Bizonyos körülmények azonban lehetővé teszik, hogy ezen a tudomány számára hozzáférhetetlen helyen leírjuk néhány idevágó tapasztalatunkat.

Több ősemberrel találkoztam ugyanis az utóbbi években. S tőlük tudtam meg azt, amit a szakemberek eddig rejtélynek

nyilvánítottak. Nem is egyenest tőlük, hanem a munkájuktól. Van egy varázszelemlenczém, amely pontos felvilágosítással szolgál. Egy bögre.

Közönséges tárgy, három krajczárba került, nincs rajta semmi különös látnivaló, anyaga is a legprózaiabb, vegyi összetétele Wartha Vincze szerint $Al_2O_3, 2SiO_2, 2H_2O$. Szóval idegen anyagokkal kevert agyag.

Bögre, amely nem készült korong segítségével, tehát egészen a gölőncsér két kezének műve. Ami rajta dekoráció, az is csak egy hevenyészve, „szabad kézzel” készült. Néhol a gölőncsér a hüvelykujját benyomkodta a még friss agyagba: ott karikás mélyedések látszanak. Másutt a körmehegyit nyomta bele: az csupa félholdat adott. Végül a pipaszurkálójával végighúzott egy stráfot: ez a mélyedés most úgy fogja körül a bögrét, mint egy karperecz egy puha asszonyi kezét.

E körülményes leírásból már sejti az olvasó, hogy az ősember, akiről itt szó esik, egy közönséges gölőncsér, azaz fazekasmester. Rendes adófizető polgár.

Mégis jogom van őt a régmúlt ta-

njaként felidézni. Ő az egyetlen ember Európában, a ki ma is azt a mesterséget gyakorolja, a melyet legalább ötven ezer esztendővel ezelőtt is gyakorolt emberiség. Sőt szakasztott azon módon gyakorolja, mint az őshajdanban.

Itt tehát nem változott a divat. A művészeti irányok és technikai vívmányok nem avatkoztak be ennek az embernek mesterségébe. Egyszer, de csak egyetlenegyszer, ütötte fel itt a fejét a szeccesszió; de ez is igen régen volt, talán a bronzkorszakban, amidőn egy merész ujtó kitalálta a bögrének korongon való gyártását. Ez ellen valószínűleg élénken tiltakoztak a bronz-akadémiák, de úgy látszik, hogy az ifjuság ismert erőszakossága győzött, mert a gölőncsér máig is használja a korongot. Néha-néha mégis elpártol tőle, amidőn szabadon alakít, minden mechanikus készülék nélkül. Ilyen tárgyakkal egyre sűrűbben találkoztunk az iparművészeti kiállításokon, ami arra mutat, hogy az ősember kibőjtölte az évezredek tekintélyes számát.

Ilyen bögrém van nekem is.

Amiut kezembe veszem és megai-

nak és kerülnek a hatóságokkal való összeütközést. Elvégzik a dolgukat épen úgy, mint más munkások. Megtörtént természetesen nem egyszer, hogy lelketlen izgatók beavatkozása vagy a hatóságok magatartása miatt zendülésben tört némi falu népe s vér is folyt — ezek azonban sporadikus jelenségek, a melyek minden új eszme elterjedése s minden mozgalom alkalmával előfordulnak. Ezek miatt aztán egy kalap alá fogni az egész magyar népet s rásütöni az izgásgáság és kommunizmus bélyegét, nem szabad. Kitűnő dolog ez, a mely megbosszulhatja magát. Ne fessük a falra az ördögöt.

Az aratás eredményének mérlegelésekor ne tévesszen meg bennünket az összehasonlítás a múlt év eredményével. Tavaly jó közepes termés volt, sőt az ország egy részében határozottan jó termés. Természetes, hogy az eredmények összehasonlításakor óriási a különbség az ideai termés hátrányára. De vegyük elő két-három s négy év előtti termések eredményét, melyek jóval csekélyebbek a tavalyinál s látni fogjuk, hogy a különbség nem olyan elviselhetetlenül borzasztó. Jó beszállással, körültekintő takarékosággal csak elégedélünk valahogy jövő aratásig. Aztán hátra van még a tengeri, a gyümölcs, egyéb vetemények, hátra van a szőlő, a melyek megfelelőbb haszonnal kecségetnek. Nincs tehát ok arra, hogy elesüggedjünk.

Sehol Európában nem jó az aratás eredménye, a mi mindenestre jótékonyan befolyásolja a buzaárak alakulását. Ennek azonban utját állja részben az, hogy

Amerikában viszont jó a termés ezért nem szállt fel a buzaára olyan mértékben, mint vártuk. Bár felszállott valamit s ez is kárpótól részben az aratás gyenge eredményeért.

A nagyatádi polg. fiúiskola értesítője.

Beküldetett hozzánk a nagyatádi nyilvánossági joggal felruházott polgári fiúiskola értesítője, mely az első kiadott értesítő az iskola fennállása óta. Az értesítőben Szmodics Szilárd igazgató számol be az ifju iskola működéséről, előzőleg ismertette, hogy milyen pályákra képesít a polg. iskola. A „Tanévünk története” című fejezetben említve van, hogy: Végre N.-Atádon a múlt év nyarán több lelkes iskolabarát szövetkezett s egy — ugynevelt „Polg. isk. Egyesületet” alkottak, melynek sikerült személyi áldozatokkal annyi pénzt összeremteni, hogy a múlt év szeptemberében az iskolát megnyithatták.

A beiratás szeptember 2—7-ig tartott szeptember 8-án a növendékek a tanév ünnepélyes megnyitása alkalmából isteni tiszteleten voltak jelen. A tanítások 9-én kezdődtek, mikor Tallián Andor főbíró, a Polg. isk. Egyesület elnöke és Dr. Lövy Ferencz a Polg. isk. Egyesület választmányának elnöke tartottak a tanulókhöz buzdító beszédet. Végül Szmodics Szilárd polg. isk. tanár felolvasta és megmagyarázta az iskolai törvényeket.

Az iskola, bár a kezdet nehézségeivel nagyon küzdött, a törvény követelményeinek teljesen megfelelt. Az iskola helyisége az áll. elemi isk. épületében volt. Taneszközökben sem volt hiány. Tekintettel a tanítványok csekély számára, az iskolában csak egy okl. polg. isk. tanár alkalmaztatott Szmodics Szilárd szemé-

lyében, ki az ének tanításán kívül az összes tantárgyak tanításával megbízott. Az énektanítást Kutor Antal kántor s áll. isk. tanító látta el. A hittan tanítással a róm. kath. hitközség részéről Simon Mátyás szt. Ferenczrendi áldozó-pap, az izr. hitközség részéről kezdetben Dr. Lövy Ferencz rabbi, ennek november hónapban történt eltávóztatása után, Reichmann Izidor izr. isk. tanító bízott meg.

Az intézetnek ez első évben összesen 13 növendéke volt. Mint az értesítőben olvassuk, az iskolát fenntartó, Polg. isk. Egyesület oly szerencsés helyzetben van, hogy a következő tanévben nem csak a fiúiskola II. osztályát, de a polg. leányiskola I. osztályát is képes megnyitani. A jövő iskolaévre úgy a polg. fiú-, valamint a polg. leányiskolába a folytatólagos beiratkozások f. évi szept. hó 1-én kezdődnek és 3-ikáig tartanak bezárólag a polg. isk. saját helyiségében. A rendes tanítások szeptember hó 9-ikén kezdődnek.

Megjegyezzük még végül, hogy az iskola fenntartó Egyesület, mint az „Értesítő”-ben olvassuk, latin tanszéket is szervezett a polgári iskolában s a latin nyelv tanításával Bodó Ernő joghallgatót bízta meg. A kitűnően vezetett polgári iskolát melegen ajánljuk a szülők figyelmébe!

Bármilyen néven nevezendő felvilágosítással, akár az igazgatóság, akár Nagyatád nagyközség előjárósága készséggel szolgál.

H i r e k.

— **Gyámügyi és anyakönyvi vizsgálatok Barconon.** Bosnyák László, vármegyei árvászéki elnök időzött e hó 22-ikén Barconon, a gyámügyi közigazgatás megvizsgálása céljából, mely alkalommal jelen volt a barcsi közigazgatási járás jegyzőinek egy része is, nevezetesen Barconon kívül Darány, Dráva-Szent-Már-

mogatom fekete, kerek termetét eszembe jut az a két kéz, amely ezt a bögrét a nedves agyag-korában épp így simogatta, hogy megkapja a kellő formát. Előbb a tenyér, aztán az ujjak végigsiklottak rajta, hol erősen, hol meg nagyon gyengéden, néhol pedig csak annyira, hogy a kéz meleg nedvessége egy lehelletnyit simítson rajta. Így dolgozik az igazi gölönésér, a művészi érzésű. Formáló gesztusából sok átsiklik az engedelmes agyagba: a gölönésér lelkének egy pár atomja költözködik a bögrébe. A magasabb művészeteknél ezt érzésnek nevezik, de a szegény gölönésért kevesen taksálják ily magaslatokra.

A gölönésér aztán odatartja a művét az ég ellenébe vagy az ablak ellenébe. Most látja, hol kell egyet lendíteni a körvonalon, a silhouetten. És meglendíti azt a vonalat. Aztán forgatja, hogy minő profilt mutat erről meg arról az oldaláról. Nem kajla, nem pupos-e? Ha baj esett a vonalon, az a simogató ujj addig simogatja, a míg helyessé lesz. És simogatja szeretettel, mintha az a sárga agyag a gyermeke szőke haja volna. Simogatja szeretettel, elnéző, szelíden javító béketeréssel, akár a jó szüle. Egész lelkével

részvesz a bögre megszületésében. Ő az örömapa. Az ő gyermeke ez a kis fekete-ség. Rajta van a családi hasonlatosság, mert ezt csak Pintér József uram formálja így. Belé van zárva a szeretete, a gondossága. Tehát a szive. Sőt belé van zárva a percz hevülése vagy nembánomsága, a pityókossága vagy komolysága, a csalafintasága vagy józan becsülete. Az engedékeny, puha agyag minden lehelletnyi nyomot felvesz magára. Fotográfia, sőt életrajz. De leginkább jellemrajz. Minden bögre, amely így készül, cserépbe vájt okmány egy emberi lélekről, akár Intimina sumir agyagtáblája.

Igy formált az ősemlék is, a kinek ötvenezer éves cserepeit most ásogatja ki a tudomány. Ő is ezt a munkát végezte, még pedig betű szerint így. Egy körömfeketényivel sem másképpen. A mikor a nyirkos anyag a keze közé került, épp így szikrázott belé a lelke, a kedélye, a jelleme. Minden úgy történt itt akkor is, mint ma a gölönésérműhelyben. Akkor is más volt az ember, mihelyt a nyirkos agyag formáló kezei közé került, mint egyéb időkben. Akkor is a munka szelid lázát érezte, a teremtés gyönyörűségét, valóságos agyag-inspirációt. Akkor is

tudta, hogy a mit formál, az valami különleges érték, amelynek atyafiságos becsé is van. Akkor is élvezett az ujjja puha hegye, amidőn végigsiklott a bögre-testen, akkor is akaratos lendüléssel nyomta, terjengette a puha matériát. Az én gölönésérem és az ősgölönésér egy. Semmi észrevehető különbség nincs közöttük. A munkáik is tökéletesen egyformák.

Ha e mellé a kis fekete bögre mellé odafektetem a világtörténet tiz vastag kötetét: akkor kél a respektusom. Minő semmi ez a tiz kötet, a mi tele van mulással, elhamvadtsággal s minő nagy ez a bögre, amelyen számlálatlan évezredek mit sem változtattak.

Kell hogy több legyen ebben a bögrében, mint az a vegyi formula, amelyről a cikkem elején irtam. Ha kissé elgondolkozom rajta, rá is jövök. Az van ebbe a kis fekete bögrébe zárva, a mi változatlan kincse az emberiségnek s ami az egyetlen örök és állandó, amióta ember lett s ember lesz a föld vidékein. Ez a mindenek felett szuverén és örök uralkodó talán a művészet.

ton, Dombó, Istváni és Lakócsa községekből. Másnap e hó 23-an pedig az árvaszéki elnök Csokonyában tartott vizsgálatot, a járás jegyzőinek másik részével.

Ugyancsak e hó 22-ikén időzött Barcsen Soos Pongrácz állami anyakönyvi felügyelő is, a helybeli anyakönyvvezetés vizsgálata végett.

— **Halálozás.** Mély gyász érte Dr. Jünker Eleket, a „Csurgó és Vidéke” hetilap szerkesztőjét. Ugyanis édes atyja, Jünker Gusztáv ügyvéd, Somogyvármegye törvényhatósági bizottsági tagja, a csurgói társadalmi élet egyik köztisztelőjében álló polgára hunyt el e hó 20-án Csurgón, élete 63-ik évében, rövid szenvedés után. Haláláról családja a következő gyászjelentést adta ki: özv. Jünker Gusztávné szül. Salamon Emma a maga, valamint fiai: Elek, Pál, Géza és az összes rokonság nevében fájdalomtól mélyen sujtott szívvel jelenti, hogy a felejthetetlen jó férj, a páratlan jószágú atya és a szeretetteljes rokon Jünker Gusztáv köz- és váltó ügyvéd, ügyészségi megbízott, Somogyvármegye törvényhatósági bizottsági tagja, a IX. izr. községkerület helyettes elnöke, a csurgói izr. hitközség és iskolaszék elnöke, a Somogyvármegyei takarékpénztár ügyésze, Csurgó város képviselőtestületi tagja áldásos és tevékeny életének 63-ik, boldog házasságának 33-ik évében rövid szenvedés után 1904. évi július hó 20-án este fél 8 órakor kiszenvedett. A megboldogultnak hült teteme 1904. évi július hó 22-én délután 4 órakor fog a csurgói izr. sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Nyugodjék Isten békességével! Áldás lebegjen emléke felett!

— **Teke-verseny.** Vasárnap, e hó 17-ikén, a Nemsics-féle Korona-vendéglőben tartott teke-verseny, mely délután 4 órakor vette kezdetét, kitűnően sikerült. A nagyszámu versenyzők kedvét még a nagy hőség sem csökkentette, vigan folyt este 8 óráig a verseny, a csinos nyeregménytárgyakért. A verseny a következő eredménnyel végződött: Az első díjat Hirsch N. nyerte, ki előtte való vasárnap is a Garni szálloda parkjában lefolyt versenyen a 3. első díjat vitte el. A II. díjat Brunauer Vincze, a III. díjat Schlichter N. s a IV. díjat pedig Scheffer Márkusz nyerte. Tekeverseny után táncmulatság volt a vendéglő nagytermében, mely szinte jól sikerült.

— **Kaposvár—barcsi vasút.** Az évekig húzódó kaposvár—barcsi vasút ügye végre valahára a megvalósulás stadiumába jutott. Ugyanis a kereskedelemügyi miniszter a képviselőház ülésén benyújtotta a kaposvár—barcsi vasút építéséről szóló törvényjavaslatot, mely szerint felhatalmaztatik, hogy az államvasutak Kaposvár állomásától, mint forgalmi kezdőponttól kiindulva, a kaposvár—kaposmérői vonal együttes használata mellett, a Kaposmérőnél beiktatandó esatlakozó forgalmi kitérőtől kiágazólag Kadarkuton át a királyi szabadalmazott pécs—barcsi vasút Darány és Barcs állomásai közt beiktatandó Rigócz esatlakozó forgalmi kitérőtől, illetve a rigócz—barcsi vonal rész együttes használata mellett a cs. és kir. szabadalmazott déli vaspálya-társaság Barcs állomásáig, mint forgalmi végpontig vezetendő h. é. gőzüzemű vasutat az 1880. évi XXXI. és az 1888. évi IV. t. cikkeiben foglalt feltételek alatt engedélyezhesse. A kaposvár—barcsi h. é. gőzüzemű vasút engedélyezésére vonatkozólag fölemliti az indokolás, hogy az ipari, kereskedelmi és gazdasági fejlettségnek elég magas fokán álló, de érzékeny, kőben és fában szűkölködő Somogyvármegyében közszükségletet képez az a törekvés, hogy a vármegye a fában és

kőben gazdag drávamenti vidékekkel vasuti összeköttetésbe hozassék, miért is Márffy Béla, Festetics Kálmán gróf és Moesonyi Sándor somogyvármegyei lakosok az 1896. év folyamán — a helyi érdekelttség hathatós erkölcsi és anyagi támogatása mellett — vállalkoztak egy Kaposvár és Barcs között tervezett h. é. vasutvonal létesítésére. Az előbb megnevezett somogyvármegyei lakosok az 1896. évi december havában nyertek engedélyt a m. kir. államvasutak Kaposvárról kiindulólag — Szenna, Kadarkut, Henese, Homok-szent-György, Kálmánca és Szulok községek határán át — a cs. kir. szab. déli vaspálya társaság Barcs állomásáig vezetendő h. é. gőzmozdonyu vasutvonal előmunkálataira; megjegyezvén, hogy Festetics Kálmán gróf helyett utóbb az érdektársi viszonyba Gosztony Mihály dr. ügyvéd, budapesti lakos lépett.

— **Acetylen világítási engedély.** Wertheim József, városunk kitűnő képzettségű acetylen világítás vállalkozója, ki az országos acetylen vizsgáló bizottsága előtt bemutatott saját szerkezetű találmánya gyártására az engedélyt Magyarország területére már kinyerte, ujabban Bosznia és Hercegovina területére is ki nyerte azt.

— **Anna napi búcsu Bolhón.** Vasárnap, e hó 31-én tartják Bolhón a szokásos Anna napi búcsut, mely a vidék leglátogatottabb búcsuja. Nagy vigalom van ilyenkor ott minden háznál, igazi magyar vendégszeretettel fogadnak vendégeket a derék bolhóiak.

— **Vasutasok mulatsága.** A magyar-állam-vasuti pécsi altiszti olvasókörsuját alapja javára f. évi július hó 31-én, kedvezőtlen idő esetén f. évi augusztus hó 7-én, a cs. és kir. 52. gyalogezred teljes zenekara közreműködése mellett, a darányi pályaudvar melletti fenyves erdőben nyári mulatságot rendez, melyre a részvételi-díj személyenként 1 korona.

— **A nagy szárazság.** mely oly temérdek károkat tett már az országban, még mindig tart. Vidékünkön is négy hét óta nem volt eső, a mellett égető forró napokat élünk, mely jóformán tönkretette a kukorica-termést, a kerti veteményeket s kopárokka a réteket, legelőket, szóval megakadályozta nagyban minden fejlődő növényzetet. Lapunk zárta felé pénteken este és szombaton mutatkozott jótékony felhő kevés esőpörgéssel, mely még a port sem verte le, de az időről ítélve, talán most már várható érdemesebb esőzés is, a melyre már oly égető szükség is van.

— **Gömb feltevés a toronyra.** Csökölyben, mint tudósítónk írja, vasárnap, e hó 17-én délelőtt tette fel az ottani ev. ref. templom újonnan készült toronyára Molnár Adolf nagyatádi bádogos a gömböt, nagy ünnepélyesség és áldomás ivás között.

— **Raktár-kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank barcsi raktárainak. Készlet f. hó 1-én 140393 mm. 2071900 kor. bizt. ért. Beraktárlás f. hó 1—15-ig 92585 mm. 1223700 kor. bizt. ért. Összesen 233478 mm. 3295600 kor. bizt. ért. Kiraktárlás f. hó 1—15-ig 44818 mm. 612650 kor. bizt. ért. Készlet f. hó 15-én 188660 mm. 2632950 kor. bizt. ért. Részletezés: 10311 mm. b. iza, 1565 mm. rozs, 22307 mm. zab, 149023 mm. tengeri, 1385 mm. hüvelyesek, 716 mm. liszt, 2453 mm. különféle, összesen 188660 mm. Barcs 1., 1904. július hó 16-án.

— **A modern Magyarország.** A XIX. század nagy politikai, gazdasági és szociális mozgalmainak hullámai a század első negyedében érik Magyarországot. Az 1825-iki országgyűlés a kiindulási pontja azoknak az eseményeknek, melyekből diadalmasan kelt ki a modern Ma-

gyarország. Lassan, de nagy szelleme termékenyítő hatása alatt biztosan halad az az érési procezzus, mely a nagy átalakulást megelőzte. — Micsoda utat kellett megtennie ennek az országnak, míg az 1825 előtti állapotokból a modern állam magaslatára emelkedett, felruházva annak minden attributumával! Micsoda termékenység kellett ahhoz nagy szellemekben, kezdeményező erőben! A magyarok istene megáldotta ezt az országot, egy évszázadon belül legnagyobb fiait ajándékozván neki. Magyarország újjáalakulása történelmünk legszebb lapjait tölti be. Ezt az átalakulást, visszapillantással az előzményekre, szereplő férfainak hű és biztos jellemzésével, művészi tollal a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 208—210. füzetében írta meg Marczali Henrik. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik egyetemi tanár, ki egyúttal e kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbőrkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

— **A Budapesti Ujságírók Egyesülete** segélyalapja javára egy Almanacht ad ki, melyben 100 magyar író munkája fog megjelenni és 25 neves festőművész festményei, mint különálló műmellékek lesznek a műben. Az Almanach igazán szemet és lelket gyönyörködtető nagy albumalaku díszmű lesz. Ára 5 forint. — Megrendelések a „Budapesti Ujságírók Egyesülete Almanachja” kiadóhivatalához küldendők, Budapest, VII., Károly-körut 9. Mutatóul tárcza rovatunkban közöljük Lyka Károly cikkét, melyet az Almanach számára írt.

Köszönetnyilvánítás.

A meleg, jóleső részvételekért, a mely felejthetetlen flunk, Tautz Pál halála s temetése alkalmával nyilvánult, továbbá a sok ajtatos imákért a ravatal körül s a küldött szép koszorúkért, különösen Kremzír Mór urnak és a belesai tisztviselői karnak ez uton mondanak szívből köszönetet

a mélyen lesujtott szülők
Tautz Ernest és neje.

545—sz.
1904.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy Darányban a két községi koresmaház 1905. évi január hó 1-étől kezdve 3 évi időtartamra a jegyzői irodában 1904. évi augusztus hó 11-ikén délelőtt 11 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek bérbeadatik. Kikiáltási ár az egyik koresmaházra 1000 korona, a másikra 950 korona. Bátorpénz 10 százalék.

Egyéb feltételek a jegyzői irodában megtudhatók.

Darány, 1904. évi július 21.

Füzesi Lajos, Katlin János,
jegyző. biró

Gresa János

kalapos mester.

Barcs Ország-ut uteza 127.

(Herczeg-féle ház.)

Ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe nagy választékban raktáron tartott

minden formában

saját készítményű

nyulszór és gyapju kalapjait, valamint legelső gyáraktól előállított kész kalapokat, a legmodernebb kivitelben, **3-10 koronáig**, gyermekeknek **2-3 koronáig**. — Továbbá készít drágább és olcsóbb filez-csizmát, borszűrőt, lovagló és izzasztó filezet, a legjutányosabb ár és pontos kiszolgálással.

11-25

KIADÓ

egy nagy bolthelyiség

kis mellékkeliséggel

Barcstelep legszebb, legforgalmibb részén, a postahivatal tőszomszédságában

ujonnan épült házban mely alkalmas cukrász-, fodrász-, bodegaüzletnek, esetleg iroda helyiségnek stb. Átvehető bármikor. Bővebbet e lap Kiadóhivatalában.

Hirdetések

jutányos áron

felvétetnek

e lap kiadóhivatalában.

Eladó

egy még alig használt teljes jókarban álló

kerékpár

jutányos áron.

Bővebb megtudható

Tautz E.-nél Pálfalu.

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNELEM
KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖRTÉNELMI
KÉPTÁR 0000000

Tizenkét kötetben.

Eddigélé hat kötet jelent meg. — Négy havonkint jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet mindenki ingyen kap.

A teljes mű ára
192 korona.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar írók közreműködésével:

Marczali Henrik.

Megrendelhető
3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

e rendelőlapp segítségével, mely kivágandó és levelezőlapra ragasztva hozzánk beküldendő.

Révai Testvérek
Irodalmi intézet
Részvénytársaság

Budapest,
VIII, Üllői-ut 18

A Nagy Képes Világtörténet

azért románye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű elavult és érdektelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretetet és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.

A Nagy Képes Világtörténet

briliáns stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatva gyönyörködtet is így a legnagyobb szellemi élvezetet nyújt

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélé hat kötet jelent meg s további kötetek 4 havonkint jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonkint mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt:

Név:

Állás:

Nyom. a barcsi könyvnyomdában.